

לוי יגאל

0338475

בן רבקה וישראל-לב

נולד ב - 12.12.1937

התגייס לצה"ל 1956

נפל ב- 30.10.1986

בעת שירותו הצבאי.

"הנה אקח את מבט עיניך-
 עצבו השקט צחוקו המאיר,
 הרך הברוך הרועף ממך,
 הרופא ללבי כמרחב הניר,
 קול קורא בעוז, קול בוכה בדמי
 ומעל לזמן מצוה ברכה"
 (רחל) - חקוק על מצבתו של יגאל.

יגאל נולד בתל-אביב וגדל בטבריה, בנם של ישראל-דב ורבקה לבית דרצ'נסקי. מצד אביו דור חמישי בארץ - נצר למשפחה חסידית אשכנזית טבריינית. הוא למד בבית-ספר "כל ישראל חברים", והיה תלמיד טוב. בנעוריו הדרך בגדנ"ע אויר, טס טיסות סולו בדאון והדריך נוער בטבריה. בנוסף עסק בספורט, בעיקר בשחיה וצלילה ואף זכה במדליות. בשנת 1956 התגייס לגולני. הוא היה בעל כושר גופני בלתי מוגבל וסיים כחניך מצטיין את הטירונות, קורס המכי"ם, וקורס הסמלים. במהלך קורס המכי"ם לחם במבצע קדש ונפצע ברפיח. עד יום מותו היו בגופו רסיסים מפציעה זאת.

יגאל אהב מאד את חיי הצבא. לאחר השחרור חזר לטבריה ועסק בהצלחה בחינוך. הוא לימד אהב בבית ספר לחינוך מיוחד, ניהל והדריך מועדון נוער בטבריה ולימד ידיעת הארץ וגדנ"ע בבית הספר האזורי "בית ירח", הוא היה נערץ על-ידי תלמידיו. בשנת 1962 התקבל כחבר לאגד ובאותה שנה פגש את רעייתו לעתיד, אסתר לבית זלוסצר ממושב בית שערים, מורה לאומנות במקצועה. אחרי שנתיים בטבריה, השתקע הזוג במגדל העמק ונולדו הבנים: עדי בשנת 1967, חן בשנת 1969 ואוהד בשנת 1974.

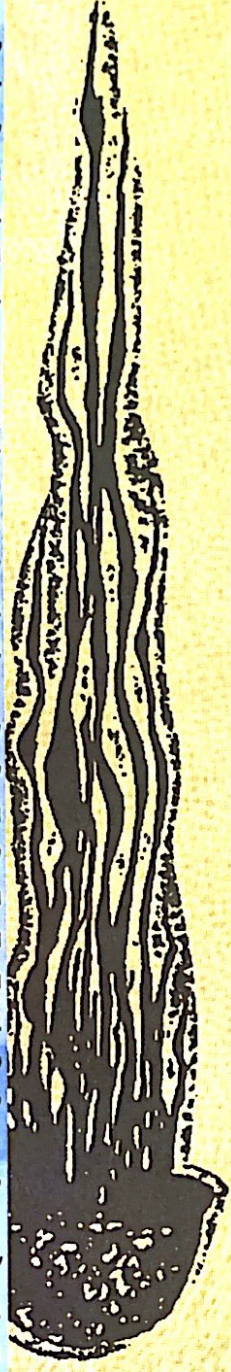
יגאל היה אב מסור, אוהב ומאושר, לכשגדלו היה גאה בבניו. במלחמת ששת-הימים לחם ברמת הגולן ובמלחמת יום הכפורים שימש כקצין רכב ברפידיים. בשנים אלו היה סדרן ומנהל סניף נצרת של אגד, וכן עסק בהוראת נהיגה.

בשנת 1976 נפצע במהלך שירות מילואים שגרתי וחצי גופו התחתון שותק. יגאל רותק לכסא גלגלים והיה לנכה צה"ל עם מאה אחוזי נכות. למרות מגבלותיו ניהל יגאל חיים עצמאיים וקיווה והאמין שבעתיד יוכל שוב ללכת. הנכות גרמה לו צער עצום אך הוא לא התלונן. הוא עסק בספורט נכים: כדור-סל וטניס שולחן, ואף ייצג את ישראל באולימפיאדות לנכים. בהשקפותיו היה יגאל ציוני והאמין בזכותו של עם ישראל על הארץ. הוא היה בן הארץ והכיר כל אתר וישוב בה, ידע היסטוריה, הכיר ספורים, ארועים, את הטבע ואת נוף הארץ. טיול אתו היה חוויה מענינת ביודעו כל פרט הקשור לתולדות עם ישראל ותולדות העמים בסביבה. הוא דבר ערבית, אנגלית וצרפתית על בורין.

בשנת חייו האחרונה חלה יגאל, עקב הנכות. הוא אושפז וסבל יסורים קשים. בני משפחתו סעדו אותו בחום ובאהבה עד לרגע מותו.

יגאל היה אב מסור וחבר נפלא. אדם אוהב וחייכן, מתחשב, רגוע, חרוץ, נעים הליכות ומשכיל. הוא ידע להקשיב ולתמוך, כאדם היה משכמו ומעלה. יגאל היה בן ארבעים ותשע במוותו עת נקבר בבית העלמין של מגדל העמק.

"זו הדרך אחרת איננה,
 בה ללכת, ללכת עד תום;
 ולזכור. ולשיר לכמוה
 ולזכור, ולדום... ולדום... (מאת רחל)

וּנּוֹלַד אָדָם

וּפְרָח כִּפְרָח

וּנְבֵל כִּפְרָח

וְהוּא אֵינְנוּ..

וְזָרַח כּוֹכֵב

לְכָל אִישׁ יֵשׁ שֵׁם

לְכָל אִישׁ יֵשׁ שֵׁם
שָׁנַתָּן לוֹ אֱלֹהִים
וְנָתַנּוּ לוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ
לְכָל אִישׁ יֵשׁ שֵׁם
שָׁנַתָּן לוֹ קוֹמָתוֹ וְאִפֹּן חַיִּיכּוֹ
וְנָתַן לוֹ הָאָרֶיג
לְכָל אִישׁ יֵשׁ שֵׁם
שָׁנַתָּן לוֹ הַהָרִים
וְנָתַנּוּ לוֹ כְּתָלָיו
לְכָל אִישׁ יֵשׁ שֵׁם
שָׁנַתָּן לוֹ הַמְּזֻלּוֹת
וְנָתַנּוּ לוֹ שְׂכָנָיו
לְכָל אִישׁ יֵשׁ שֵׁם
שָׁנַתָּן לוֹ חֲטָאָיו
וְנָתַנָּה לוֹ כְּמִיּהָתּוֹ
לְכָל אִישׁ יֵשׁ שֵׁם
שָׁנַתָּן לוֹ שׁוֹנְאָיו
וְנָתַנָּה לוֹ אֲהַבָּתּוֹ
שָׁנַתָּן לוֹ חַיָּיו
וְנָתַנָּה לוֹ מְלֹאכְתּוֹ
לְכָל אִישׁ יֵשׁ שֵׁם
שָׁנַתָּן לוֹ תְּקוּפּוֹת הַשָּׁנָה
וְנָתַן לוֹ עוֹרֹנוֹ
לְכָל אִישׁ יֵשׁ שֵׁם
שָׁנַתָּן לוֹ הַיָּם
וְנָתַן לוֹ
מוֹתּוֹ

זה כל מה שנותר

רק פיסת שיש קר,
זה כל מה שנותר.
רק גינה וצמחייה לראשך,
זה מה שנשאר ממך.

רק עוד כמה דרגות ותמונות,
זה מה שנשאר מלבד הזכרונות,
רק שם חרוט על מצבה,
זה מה שנותר מהאהבה.

כמה מכתבים, דברים שאמרת,
ואתה שם למטה.
רק חלל מיותם וכואב,
זה רוב מה שנשאר בלב.

לידך רק כמה פרחים נבולים,
וזה מה שנשאר מאדם שהיה מלא חיים.
אם רק היינו יכולים לחזור אליך לאחור בזמן...
הלוואי שהיית איתנו כאן!

אנחנו פה לך עוד דואגים,
מקווים ש"שם" לא חס או קר מדי אלא נעים,
לבקר "אותך" מקפידים,
את הזכרונות בקפדנות משמרים...
בהתחלה לא האמנו שהלכת בלי שוב,
ועכשיו אנחנו כבר לא מחכים שתשוב.

ולמרות שכבר מזמן יודעים,
עדיין לא מעכלים.

בַּק הַמּוֹת דּוֹרֵשׁ מֵאַתְּנוּ לְדַיֵּק:

אַתְּ תַּחֲוֹמֵינוּ הַשְּׁחוּרִים אֵין לְעֵבֵר.

וְלָנוּ לֹא נִשְׂאָר לְמִלָּא אֶת הַשְּׁטָחִים הַרִיקִים

בְּצִבְעַ, פִּילְדִים בְּסִפֵּר שֶׁל צִיּוֹר

לְפָנֵי רֹאשׁ אֱלֹהִים הַמְּשַׁגֵּיתָ.

"...לתת להם פאר תחת אפר..."

ישעיהו ס"א. ג

יִזְכֹּר

יִזְכֹּר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנָיו וּבְנוֹתָיו
אֲשֶׁר חָרְפוּ נַפְשָׁם בְּמַאֲבָק עַל הַמְּדִינָה בַדֶּרֶךְ
וְאֶת חֵילֵי צְבָא-הַגְּנָה-לְיִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר נָפְלוּ בְּמִלְחָמוֹת יִשְׂרָאֵל.

יִזְכֹּר יִשְׂרָאֵל וְיִתְפָּרֵךְ בְּזִרְעוֹ
וְיֵאָבֵל עַל זֵיו הָעֲלוּמִים וְחִמְדַּת הַגְּבוּרָה.
וְקִדְשֵׁת הָרָצוֹן וּמְסִירוֹת הַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר נִסְפוּ בְּמַעֲרָכוֹת הַכְּבֹדוֹת.

יְהִיו גְּבוּרֵי הַדְּרוֹר וְהַנְּצַחֵן
הַנְּאֻמָּנִים וְהָאֻמִּיצִים
חֲתוּמִים בְּלֵב יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דוֹר.

